

Lapsuus radan takana

TARJA RANINEN

KARKIT TOMMISKALTA

Asuin kahdeksanvuotiaaksi asti Tommiskan kaupan ja Osulan tallien takana olevassa kaksikerroksisessa omakotitalossa. Talomme yläkerrassa asui vuokralaisena paperitehtaalle töihin tullut karjalaisneiti **Aune Ihalempiä** siihen asti, kunnes osti oman asunnon kerrostalosta. Sen jälkeen kun muuttaisimme uudenmalliseen yksikerroksiseen tiilitaloon Pappilantielle vuonna 1966, tulisin lukemattomat kerrat sanomaan: Meidän vanha talo oli *ratan takana*.

Kauppias **A. Tommiska** oli hänkin karjalaisia. Hänen kaupastaan muistan tiskin, joka oli aivan liian korkea. Sen toiselle puolelle näki vain,

jos nousi varpailleen. Äiskä osti jauhoja paperipussissa ja voita, joka leikattiin suuresta kimpaaleesta ja käärittiin voipaperiin. Karkeista parhaita olivat Lollipop-tikkarit, ja ässäpurkkaa ostettiin siksi, että niistä sai muovisia ässiä, jotka liitettiin toisiinsa pitkäksi ketjuksi.

Pihaleikeistä parhaita olivat väri, peili, maa ja kymmenen tikkua laudalla. Saviniemen luistinradalla käytiin ensin luistelemassa kaksiteräisillä ja sitten kaunareilla, ja parasta oli saada kohmettuneet varpaat sulamaan pukuhuoneen porinmatin lämmössä. Uudet housut käytiin laskemassa persuksista rikki Tompurin hyppyrimäen alastulorinteessä.

Lähimmässä talossa Itäasemantien puolel-